

KAP 1982

DET KGL. BIBLIOTEK
10. FEB. 1982
BMAATRYKSADF.

**Alternativet
til
venstre**

**SOCIALISME
PÅ DANSK**

ARBEJDE

**OFFENTLIG
PRODUKTION**

FRED

**MOD BÅDE
USA OG SOVJET**

R

ARBEJDERPARTIET

**Stuðiestræde 24
1455 Kbh. K.**

KAP

**Telefon
01 15 21 33**

Socialisme — på dansk

KOMMUNISTISK ARBEJDERPARTI arbejder for socialisme — på dansk.

Danmark hører til verdens rigeste nationer. Danske arbejdere er blandt de mest uddannede og mest produktive i verden.

KAP arbejder for at disse rigdomme og muligheder bruges til at skabe et bedre liv for danske arbejdere. Vi ønsker et socialistisk Danmark hvor produktion og planlægning sker ud fra almindelige menneskers behov istedet for hvor kapitalister kan tjene penge på at udbytte arbejderklassen. Et Danmark hvor demokra-

ti er virkelig frihed for den arbejdende befolkning til at forme sin fremtid.

VI ØNSKER DANSK SOCIALISME. Kommunistisk Arbejderparti har ingen udenlandske forbilleder. Rundt om i verden har undertrykte folk og nationer søgt at skabe socialistiske samfund. KAP ønsker at lære af de erfaringer andre har gjort, men understreger samtidig at socialismen i Danmark skal skabes af danske arbejdere ud fra danske forudsætninger.

- ☐ Vi ønsker ikke at kopiere det sovjetiske samfund med undertrykkelse og udbytning af arbejderklassen — med indespærring af afvigere og undertrykkelse af andre folk og nationer.
- ☐ Vi ønsker ikke en socialdemokratisk ØD-socialisme, hvor den virkelige magt kommer til at ligge hos et lille top-lag af bureaukrater.

DEMOKRATI ER ET NØGLEORD I KAP's billede af det socialistiske Danmark.

Erfaringerne fra andre lande taler deres tydelige sprog om konsekvenserne af at lade et enkelt parti have monopol på magten, tænk for eksempel på Polen.

Vi ønsker reelt demokrati for arbejderklassen: Frihed til at organisere sig, frihed til at danne de partier man ønsker, frihed til at diskutere samfundets indretning.

Forudsætningen for et virkeligt demokrati er, at den økonomiske undertrykkelse og udbytning er afskaffet. Idag styres den politiske debat og meningsdannelsen af de økonomiske magthavere.

Den private kapital styrer de privatejede aviser. Bureaukraterne i toppen af Socialdemokratiet og fagbevægelsen styrer såvel pressen som hele fagbevægelsens apparat.

VI ØNSKER EN DEMOKRATISK ØKONOMI — og derfor kæmper vi af al magt mod de socialdemokratiske ØD-planer. En

demokratisk økonomi betyder, at produktion og planlægning sker efter arbejderklassens behov — ikke efter profit-ønsker. En demokratisk økonomi betyder, at den private ejendomsret til produktionsmidlerne afskaffes — og at den erstattes med arbejderklassens demokratiske kontrol og styring.

Socialdemokratiets ØD-planer vil yderligere styrke top-laget i Socialdemokratiet og fagbevægelsen — det top-lag som allerede idag bruger magten over organisationerne til at forfølge deres egne kapitalistiske interesser.

ØD vil betyde ødelæggelse af fagforeningerne som interesseorganisationer. Vi ønsker en kæmpende fagbevægelse, som kan forsvare arbejderklassens interesser — nu i kampen mod indkomstpolitikken, på lang sigt i kampen for det socialistiske Danmark.

VI ØNSKER UAFHÆNGIGHED — og derfor slås vi idag både mod Socialdemokraterne og de åbent borgerliges ønske om at fastholde bindingerne til USA og EF og mod DKP's ønske om at erstatte afhængighed af USA med afhængighed af Sovjet.

Vi ønsker et alliancefrit Danmark i et tæt nordisk samarbejde. Men fuldstændig uafhængighed kan vi først få den dag, arbejderklassen er herre i eget hus.

Borgerskabet vil altid søge at underminere dansk uafhængighed gennem åbent og skjult samarbejde med borgerskabet i resten af verden.

Vi vil ikke være os selv nok. Et frit og uafhængigt Danmark skal arbejde nært sammen med og støtte alle undertrykte folk og nationer. Et alliancefrit Danmark skal arbejde tæt sammen med den alliancefri bevægelse i den tredje verden.

VI ØNSKER FRED — og derfor vender vi os idag mod både USA og Sovjet. De to supermagter rustar sig til det endelige opgør om, hvem der skal dominere verden — og Danmark er udset til at være en del af slagmarken.

Vi ønsker Danmark ud af NATO — NATO-forsvaret skal erstattes af et folkeligt militsforsvar i en Nordisk forsvarsunion.

Men virkelig fred er utænkelig, før årsagerne til krig er fjernet.

Supermagternes ledere er ikke bare magtgale — USAs og Sovjets politik er bestemt af deres kapitalistiske interesser i mere profit, større markeder, magten over råstofkilderne.

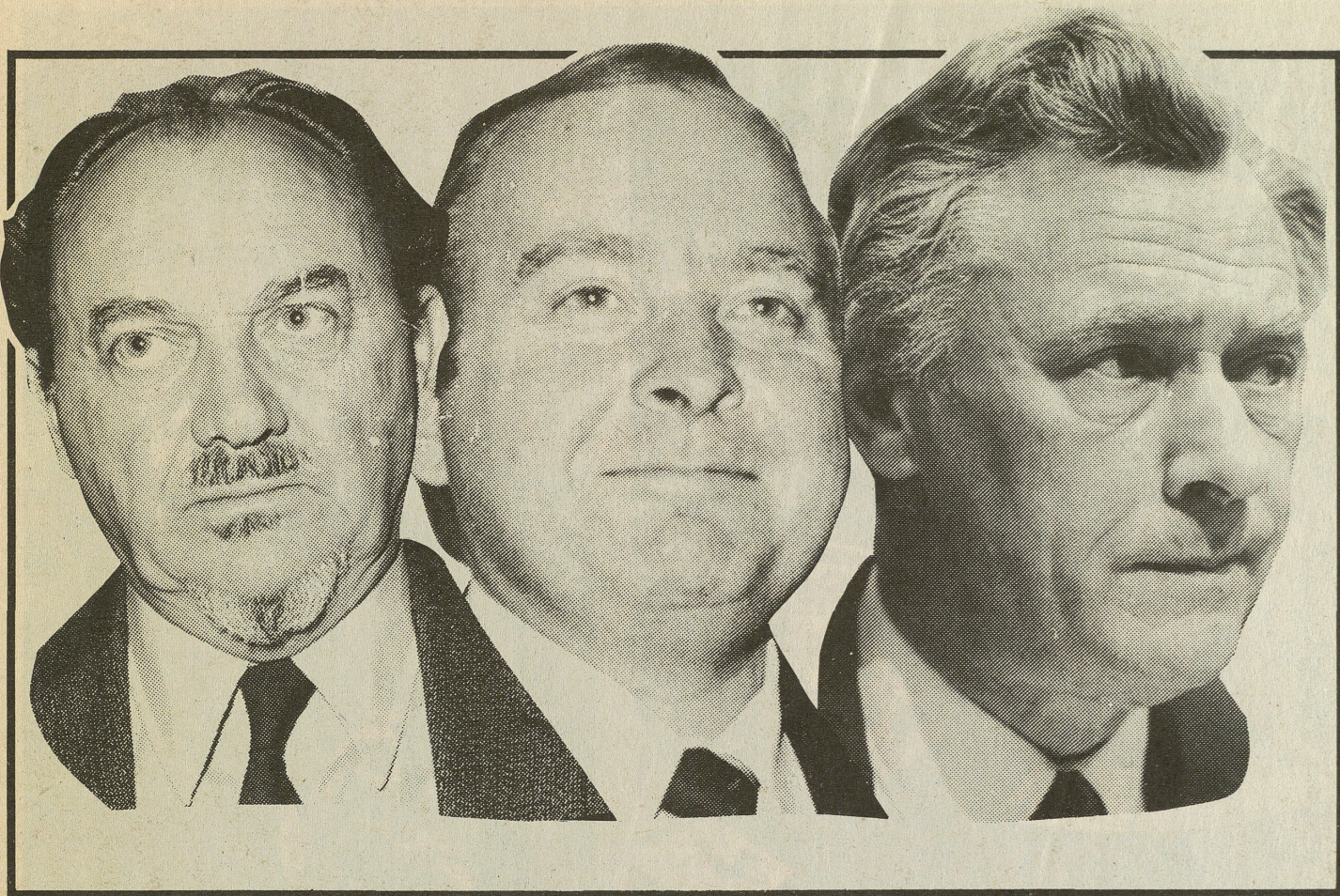
Kampen mod krigen er i den sidste ende en kamp for socialismen — her og i resten af verden.

VI ØNSKER EN FREMTID FOR VORES BØRN — og derfor slås vi mod rovdriften på ressourcerne og ødelæggelsen af miljøet.

Vi plages idag af stadig flere giftige stoffer — på arbejdspladsen, i luften, i maden. Hensynet til profitten går forud for hensynet til os — hver gang. Og nu planlægger de at sætte prikken over i'et med at indføre a-kraft.

Vi ønsker ødelæggelsen af miljøet og rovdriften på ressourcerne standset.

Vi slås for et socialistisk Danmark, hvor menneskets behov står i centrum.

Alternativet til venstre

Kommunistisk Arbejderparti står for et alternativ til venstre. Et alternativ til både Socialdemokratiets og de åbent borgerlige partiers krisepolitik. I stedet for nedskæringer siger vi

- Udvid den offentlige sektor
- Bedre normeringer i daginstitutioner, på plejehjem og hospitaler, flere sagsbehandlere på bistandskontorerne, styrkelse af det opsøgende arbejde.

I stedet for arbejdsløshedsskabende arbejdsgivertilskud til eksportindustrien siger vi

- Stands arbejdsgivertilskuddene
- Offentlig produktion af varer som opfylder behov i arbejderklassen.
- Sats på hjemmemarkedet
- Bedre forhold for de arbejdsløse

I stedet for fortsatte bindinger til NATO og EF siger vi

- En aktiv dansk indsats for freden
- Mod både USA og Sovjet
- Ud af NATO
- Folkeligt militærforsvar
- Nordisk forsvarsunion

Vi påstår ikke, at vi kan æøse kapitalismens krise - det kan Socialdemokratiet eller V-K heller ikke. Den eneste virkelige løsning er af afskaffe kapitalismen.

Men der *kan* skaffes flere arbejdspladser, der *kan* skaffes bedre forhold for de arbejdsløse - der *er* et alternativ til at være en brik i USAs internationale opgør med Sovjet.

Valget står ikke mellem om Anker eller Schlüter skal være statsminister. Valgets to hovedspørgsmål er

- skal arbejderklassen fortsat lægge ryg til en politik som byder på nedskæringer og faldende realløn for at skaffe kapital til eksportindustrien - kapital som bruges til yderligere rationaliseringer og således *øger* arbejdsløsheden
- skal Danmark fortsat være en brik i USAs internationale opgør med Sovjet om hvem som skal dominere verden - et opgør som i sidste ende kan resultere i et atom-opgør med Danmark som en del af skuepladsen

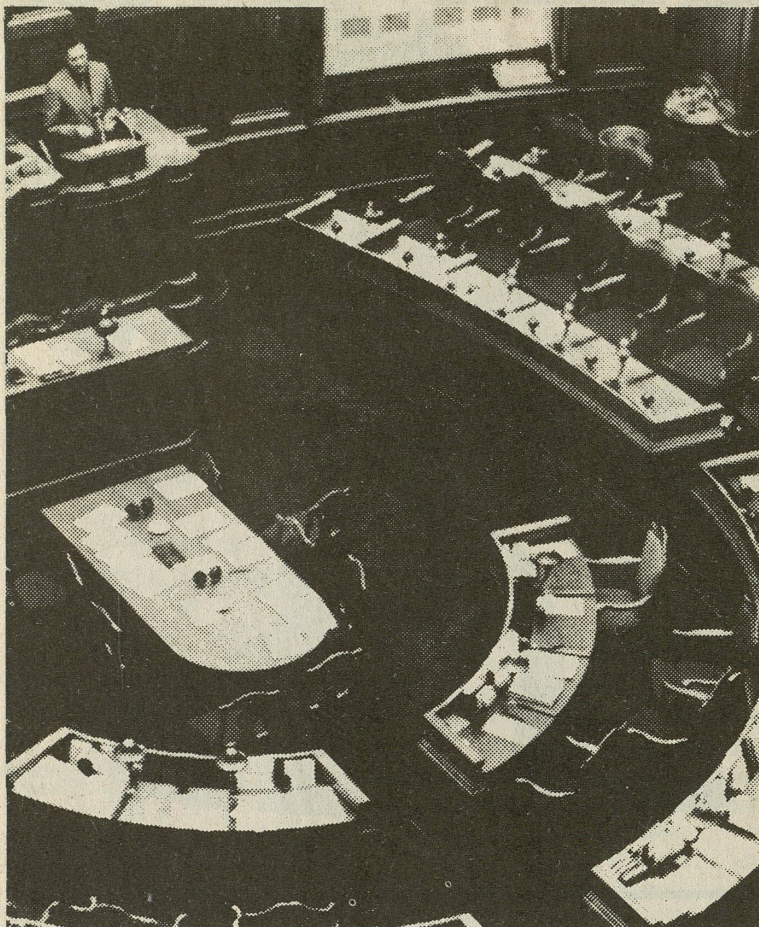
KAP har udarbejdet et konkret alternativ til Socialdemokratiets og Venstre/Konservatives politik på disse to hovedspørgsmål som vi bringer på de følgende sider.

Men hvordan er betingelserne for at trænge igennem med en sådan politik?

KAP arbejder for at skabe et alternativ på venstrefløj. Et troværdigt alternativ til Socialdemokratiet er en betingelse for at utilfredsheden med socialdemokraterne ikke resulterer i et højreskred, som vi har set det f.eks. i Norge.

Perspektivet med valgsejr til en VKZ-regering er skræmmende.

Vi giver på de følgende sider et rids af hvad der skal arbejdes for her og nu - dels for at skaffe bedre vilkår for arbejderklassen, og dels for at skabe et bedre udgangspunkt for at angribe problemernes årsag: Det kapitalistiske system. Og hvordan er så betingelserne for at skabe enhed om en sådan politik? Hvor står SF, DKP, SAP?

■ Nogen vil samarbejde med Socialdemokratiet - partiet som har bundet os til NATO og EF - partiet som står som hovedansvarlig for krisepolitikken

■ SF, DKP og SAP støtter Socialdemokratiet - partiet som har bundet os til NATO og EF - partiet der står som hovedansvarlig for krisepolitikken

■ DKP vil have socialisme som i Sovjet - og måske med samme midler som i Tjekkoslaviet og Afghanistan

■ DKP og SAP støtter Sovjets invasion i Afghanistan og Vietnams invasion i Kampuchea

■ DKP og SAP snakker højt om fred, men støtter samtidig Sovjets oprustning

■ SF kan stadig ikke finde ud af, hvad det mener om Sovjet
Udgangspunktet for et troværdigt alternativ må være

■ en klar opfattelse af Socialdemokratiet som et borgerligt parti - et parti hvis arbejde går ud på at bevare kapitalismen og hvis top forfølger selvstændige kapitalistiske interesser

■ en klar afstandtagen fra både USA og Sovjets trusler mod freden

■ tilslutning til at en alternativ

politik skal sigte mod at frigøre Danmark fra internationale bånd til USA og EF, for et selvstændigt Danmark i et nordisk samarbejde.

KAP vil arbejde for at en sådan politik slår bredt igennem, såvel på venstrefløjen som i hele arbejderklassen. Men der er lang vej igen.

■ VS - som på en del punkter er det parti som ligger os nærmest - har i forbindelse med valget endnu engang demonstreret at partiet ikke evner at tage klar stilling. På en og samme tid vil man foretrække en socialdemokratisk regering - og alligevel ikke være sikkerhedsnet for den regering man således selv har hjulpet til magten.

■ VS er stadig ikke i stand til at sige hvad de egentlig mener om Sovjet - men partiet afviser at rette kampen for freden mod *begge* supermagter

■ VS går mod medlemsskabet af NATO og EF - men partiet afviser at gå ind i arbejdet for dansk uafhængighed

■ VS går imod NATO-forsvaret - men partiet har endnu ikke evnet at tage stilling til et konkret alternativ.

Der skal skabes et alternativ på

venstrefløjen. Kommunistisk Arbejderparti står ved valget den 8. december som det eneste parti med en konsekvent politik som kan dæmme op for nedskæringsbølgen, skaffe reelle arbejdspladser, styrke kampen for freden og dansk uafhængighed.

Derfor:

X
R

ARBEJDE — offentlig produktion

MÅLET FOR KAPs beskæftigelsespolitik er at skaffe arbejde til så mange som muligt af de hundredtusinder af arbejdsløse.

Forudsætningen herfor er at mindske dansk produktionens afhængighed af de internationale konjunkturudsving og international kontrol iøvrigt. Dette må nås gennem offentlig produktion rettet mod hjemmemarkedet. En produktion der udnytter de til rådighed stående produktions- og produktkapaciteter, der findes i dels den ledige arbejdskraft, dels i den uudnyttede teknologiudvikling og dels i det underudnyttede produktionsapparat.

Indholdet i produktionen skal generelt sigte på opfyldelse af vigtige behov i arbejderklassen og specielt på erstatning af så store dele af importen som muligt. Men KAP vender sig imod generelle importrestriktioner — som foreslået af SF og DKP — da sådanne

vil fordyre arbejderklassens levevilkår. KUN EN beskæftigelsespolitik som denne vil kunne skabe varige arbejdspladser og meningsfuldt arbejde. I modsætning til de planer, som Venstre og Konservative og Socialdemokratiet har lagt frem og praktiseret i årevis. Deres politik øger — med den ensidige satsen på eksportsiden — i virkeligheden arbejdsløsheden.

Men KAP ved, at arbejdsløsheden aldrig vil kunne fjernes endeligt i et kapitalistisk samfund, hvor kravet om profitter er det styrende behov. Kun i et socialistisk samfund, hvor der gennem demokratisk planlægning sikres balance mellem købekraft og investeringer, og hvor produktionens indhold planlægges i samarbejde mellem forbrugere og producenter, kan arbejdsløsheden afskaffes.

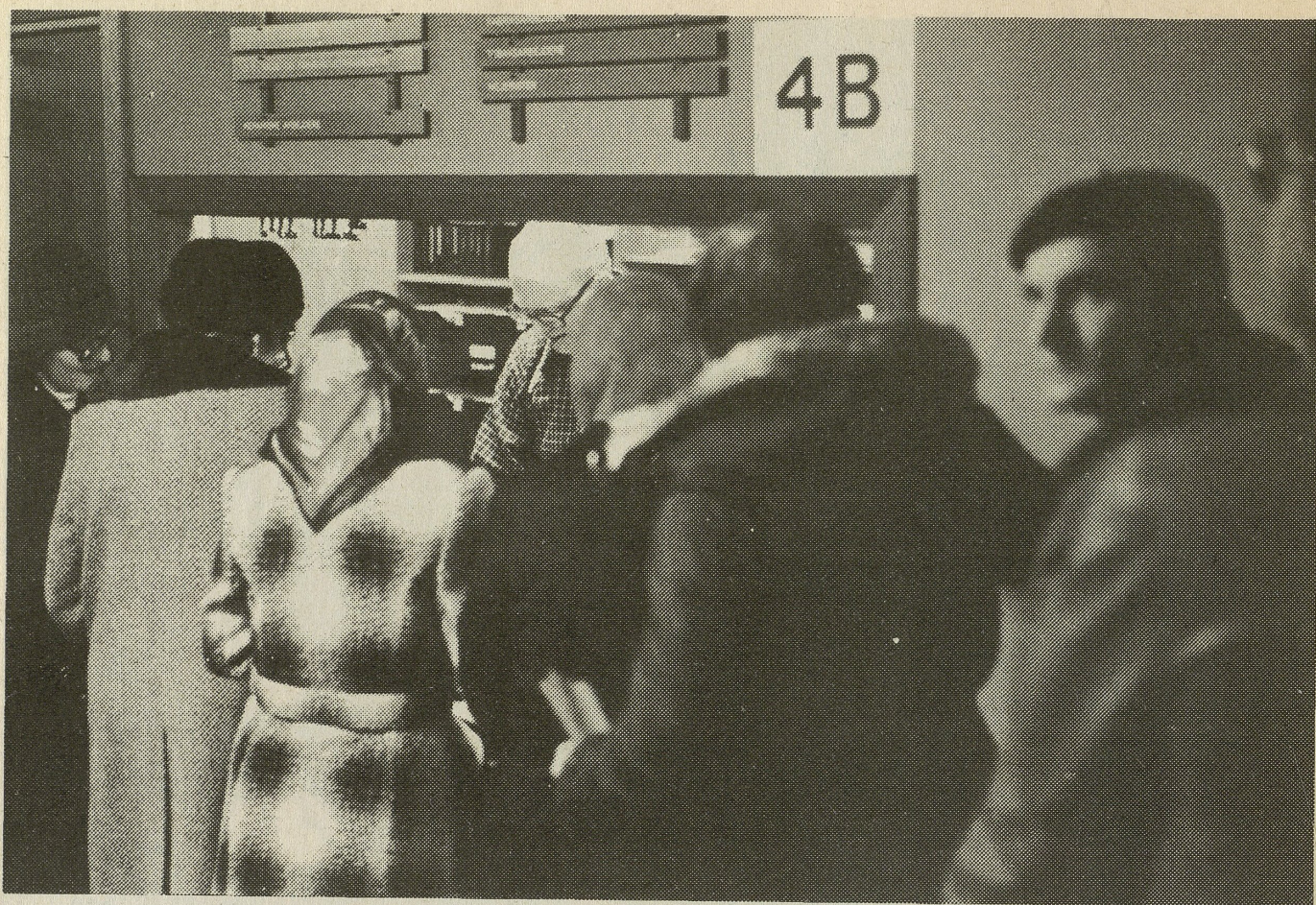
KAPs beskæftigelsespolitik er således ikke en politik, der lægger op til —

som V-K og S-planerne — at krisen kan løses inden for de nuværende samfundsrammer. KAPs beskæftigelsespolitik kan kun gennemføres i kamp mod kapitalismen og dens økonomiske mekanismer.

Kampen for beskæftigelseskravene skal derfor først og fremmest foregå som fagforeningernes, arbejdsløshedsbevægelsens og andre bevægelses kamp for konkrete krav til det offentlige og arbejdsgiverne. Derfor er beskæftigelsespolitikken også nært knyttet sammen med kampen for nedsat arbejdstid og kampen for de arbejdsløses vilkår.

Hovedlinier

KAPs beskæftigelsespolitik skal realiseres gennem at tvinge folketing, amter og kommuner til at igangsætte anlæg og drift af produktioner, der:

primært er rettet mod HJEMME-MARKEDET og mod de mest påtrængende behov i arbejderklassen, er IMPORTKONKURRERENDE på priser og kvalitet, og erstatter så mange udenlandske varetyper som muligt,

FRIGØRES i videst muligt omfang FRA IMPORT af råstoffer — først og fremmest ENERGI,

er FLEKSIBEL med hensyn til eksportsiden og især tager samhandel med den 3. verden ind, er STRATEGISK med hensyn til at fastholde og skabe produktionsområder som sværindustri (især stålproduktion), stordriftsbaseret produktion, produktion af mikroelektronisk teknologi, transportindustri, energiproduktion og produktion af produktionsmidler i det hele taget,

er BASISFORNYENDE med hensyn til teknologi og produktudvikling.

KAP går således ind for egentlig vareproduktion i offentligt regi — dvs. staten, amterne og kommunerne. Dette kræver en fjernelse af de restriktioner, der idag står i vejen for en sådan produktion — bl.a. de lokale arbejdsmarkedsnævns indflydelse og de kommunale forbud.

Derfor vil KAP arbejde for:

Udvidelse af ansættelserne i den offentlige sektor på social- sundheds-, uddannelses- og kulturområderne. Herunder går KAP ind for en ophævelse af adgangsbegrænsningen til uddannelse.

Udvidelse af de offentlige anlægsbudgetter til anlæg af institutioner på de ovennævnte områder.

Statens, amternes og kommunernes selvstændige igangsættelse af produktion på et minimalt importtyngt grundlag inden for de områder, som i særlig grad er belastende for udenrigshandlen: produktionsmidler, energi, transportmidler, kontor- og EDB-maskiner mv.

Aktuelt vil KAP arbejde for:

Boligbyggeri i offentligt regi i form af lejeboliger.

Byfornyelse på beboernes betingelser.

Energiproduktion — dels gennem direkte statsligt engagement i efterforskning, udvinding og produktion fra Nordsøen, og dels offentlig produktion på den alternative energis områder, specielt i forbindelse med de kommunale varmeplaner.

Isolerings-arbejder.

Genbrugsproduktion på så mange områder som muligt

Produktion af sikkerheds- og miljøteknologi.

Produktion på den civile beskyttelses område.

PÅ LANGT SIGT må det offentlige etablere produktion på så mange områder, som det er nødvendigt for at øge beskæftigelsen. Men den offentlige produktion må tilrettelægges, så det undgås, at den skaber arbejdsløshed på andre områder.

Statens overtagelse af virksomheder i krise, som det er muligt at omlægge til hjemmemarkedsorienteret produktion på ovennævnte grundlag. Herunder kan det offentliges engagement i landbrugsproduktion også komme på tale.

Statens og kommunernes udlicitation af arbejde til private virksomheder på de nævnte områder, under forudsætning af indbyggede aftaler om beskæftigelses- og importkonsekvenser ved produktionen. Her kan der også arbejdes med selektive låneordninger under betingelser, der sikrer beskæftigelse.

(f) Udbygning af forsknings- og uddannelsesvirksomheden på alle områder, der er nødvendige for en sådan politiks gennemførelse: Energi-

forskning, miljøforskning, trafikforskning, forskning i udvikling af transportmidler, genbrugsforskning, boligforskning mv. Som et særligt vigtigt område skal der sættes kraftigt ind på forskning i og udvikling af alle områder i den ny mikroprocessor-teknologi. Desuden skal der sikres praktikpladser til alle lærlinge, samt genindførelse af løn på EFG-basis.

- (g) En frigørelse fra internationale bånd og pålæg som — især i EF-regi — forhindrer Danmark i at styrke den hjemmemarkedsorienterede og importreducerede produktion.

Financiering:

MIDLERNE TIL realiseringen af denne beskæftigelsespolitik kunne for eksempel tilvejebringes gennem:

En udnyttelse af energiresourcerne gennem intensiv efterforskning, udvinding og produktion — herunder en statsovertagelse af DUC. De milliarder af kroner, der vil blive tilvejebragt ad denne vej, skal anvendes til investeringer i offentlig produktion og offentlige anlægsarbejder.

Inddragelse af de eksisterende støtteordninger til det private er-

hvervsliv og en prioritering af midlerne efter ovenstående retningslinier.

En skattereform, der sikrer beskatning af renteudbytter, aktieindtægter og spekulationsgevinster, og som forhindrer skattefiduser. Desuden beskatning af fonde og øget selskabsbeskatning. Samt så længe der findes privat energiproduktion i Danmark, må de producerende selskaber beskattes hårdt.

Lovindgreb overfor pengeinstitutter, forsikringselskaber og kreditinstitutioner, der tvinger disse til at tilvejebringe kapital til investeringer i offentlig produktion, uden den nuværende høje forrentning.

Den nødvendige lånoptagning i udlandet, under den synsvinkel at lånoptagningen anvendes til investeringer i ovenstående beskæftigelsespolitik, hvorved disse lån på længere sigt vil være med til at frigøre danske arbejdere fra udenlandsk renteudbytning og dansk produktion fra den nuværende ensidige eksportafhængighed.

En gradvis overførsel af de milliarder kroner, der idag bruges til understøttelse til de arbejdsløse, til anvendelse som investeringer på ovenstående beskæftigelsespolitik

områder. Dette må ske UDEN at der sker nogen som helst forværringer i de arbejdsløses vilkår. Tværtimod må de arbejdsløse, som det ikke lykkes at skaffe arbejde, have deres vilkår forbedret væsentligt — og dette må ske straks.

KAPs stilling til pensionskassemidlerne:

KAP KAN KUN acceptere anvendelse af arbejderklassens pensionsmidler som investering i produktionen under forudsætning af:

At opsparerne gives statsgaranti for en inflationssikring af de allerede indbetalte penge.

At der gennemføres en generel pensionsreform, der gør pensionsopsparing overflødig.

At pensionsmidlerne anvendes til investering i offentlig produktion rettet mod hjemmemarkedet (jvf. hovedlinierne i beskæftigelsespolitikken). Dvs. at KAP går imod anvendelse af pensionsmidlerne til investeringer i det private erhvervsliv, således som Socialdemokratiet satser på.

Før disse krav er opfyldt kan KAP ikke acceptere, at der røres ved de gældende pensions-opsparingsordninger. Derfor vender KAP sig også

skarpt imod VS's forslag om uden videre at fjerne fradraget på pensionsindbetalingerne.

Kampen for de arbejdsløses vilkår

KAP VIL I sammenhæng med denne beskæftigelsespolitik også kæmpe for, at så længe folk tvinges ud i ledighed af dette samfundssystem, skal deres vilkår forbedres.

Derfor vender vi os på det skarpeste imod ethvert indgreb, der forringer dagpengene, således som socialdemokraterne har gjort det i deres regerings-tid, og således som V-K-planen lægger op til. KAP går ind for fuld løn under ledighed.

KAP vil særligt kæmpe for, at der skaffes beskæftigelse til de unge og kvinderne, som rammes yderst hårdt af arbejdsløsheden. Derfor skal bl.a. børnepasningscirkulæret fjernes; de unges adgang til en overenskomstmæssig løn på beskæftigelsesarbejder sikres; og de unges og kvindernes ret til fuld understøttelse gennemføres, selvom de ikke har haft arbejde tidligere.

KAP vender sig mod alle restriktioner i adgangen til arbejdsløsheds-

understøttelse — herunder tidsbe-grænsningerne.

KAP går ind for en jobtilbudsordning på frivillig basis for alle — men jobtilbud inden for eget erhverv. KAP går ind for adgangen til en efterlønsordning med fuld løn, men på frivillig basis og med fuld adgang til at vende tilbage til arbejdsmarkedet igen.

KAP går ind for jobskabelse og beskæftigelsesprojekter ud fra de ovennævnte hovedlinier i beskæftigelsespolitikken. Derfor vender vi os også imod projekter, der blot har til formål at opbevare f.eks. de unge. Og vi går imod at bruge de arbejdsløse — bl.a. de langtidsledige — til at undergrave normeringer og arbejdsvilkår for de, der er i arbejde.

Som et særligt centralt punkt kæmper KAP for, at der skridt for skridt opnås nedsat arbejdstid på 35 timers arbejdsuge med fuld lønkomensation.

KAP går ind for og arbejder på oprettelse af demokratiske arbejdsløshedsudvalg i fagforeningerne — det vil især være herfra, at kampkraften for beskæftigelsespolitikken og kampen for de arbejdsløses vilkår skal komme.

Problemets løsning

OVENSTÅENDE beskæftigelsespolitik har intet med »snigende socialisme« at gøre. Det offentlige som arbejdsgiver er fuldstændig lige så hård en modpart for arbejderne som de private, hvilket med al tydelighed ses på hospitaler, i postvæsnet, på daginstitutioner osv.

Kampen for beskæftigelse er et led i kampen for socialismen og for at forbedre arbejderklassens vilkår aktuelt. KAP vil derfor også arbejde imod enhver form for indkomstpolitik (lønpolitik) — såvel generelt som i forbindelse med beskæftigelseskrav — og mod indgreb over for overenskomsterne.

TVÆRTIMOD vil vi arbejde for, at mulighederne for lønforbedringer udnyttes til det yderste — bl.a. i forbindelse med løfteparagraffens genindførelse — og for forbedringer af dyrtidsreguleringen. I denne sammenhæng vil vi også arbejde på, at den øgede kampkraft på lønområdet — som mere beskæftigelse vil give — udnyttes fuldt ud til at forbedre arbejderklassens realløn.

Derfor skal beskæftigelsespolitikken, kampen for de arbejdsløses vilkår og lønkampen ses som led i den samlede

kamp for et socialistisk Danmark. Et samfund der adskiller sig radikalt fra de samfund, der idag kalder sig socialistiske, men hvor disse hverken har formået at løse arbejdsløshedsproblemet, produktionsproblemerne eller forsyningsproblemerne. Det er ikke sådan, vi forestiller os socialisme. Vores mål er socialisme på dansk.

Pensionskasserne

KAPs stilling til pensionskassemidlerne

At dele af arbejderklassen idag sparer op til forbedring af deres pensionsvilkår, er grundet i de helt uacceptable forhold, som den almindelige folkepension giver. Disse indbetalte penge stammer fra fradrag i lønnen hos de grupper, der har fået gennemført sådanne ordninger gennem kollektive overenskomster.

Denne pensionsopsparing er dels en tvangsopsparing, der er gennemført fordi den private kapital ikke er istand til selv at akkumulere kapital nok, og dels er den en individualisering af en opgave, som må og skal være statens: at sikre alle en ordentlig folkepension.

Det er socialdemokraternes mål at bruge pensionsmidlerne til tilskud til det private erhvervsliv som risikovillig kapital.

KAP vender sig imod, at arbejderklassen - eller dele heraf - skal sikre levevilkårene i alderdommen via privat kapitaldannelse. Og KAP vender sig imod, at disse midler anvendes i Socialdemokratiets og de øvrige borgerlige partiers erhvervspolitik, der i virkeligheden vil betyde, at disse penge bruges til rationaliseringer indenfor eksport erhvervene.

KAP går ligeledes kraftigt imod, at arbejderklassens organisationer bliver investeringsforeninger på aktiemarkedet, hvorved disse kommer til at optræde som modpart i den faglige kamp. Idag er der sammenfald mellem de faglige ledere og bestyrelserne af pensionskasserne, hvorfor disse benytter pensionsmidlerne som en genvej i deres kamp for det ØD, der vil smadre fagforeningerne som et redskab i kampen mod kapitalen.

Men KAP mener på den anden side, at de eksisterende mia. i pensionsopsparing skal anvendes til at skaffe beskæftigelse. Derfor mener KAP, at arbejderklassen må bruge sine pensionsmidler som et redskab i kampen for mere beskæftigelse og for bedre pensionsordninger.

Derfor kan KAP kun acceptere anvendelse af arbejderklassens pensionsmidler som investering i produktionen under forudsætning af:

- at opsparene gives statsgaranti for en inflationssikring af de allerede indbetalte penge,
- at der gennemføres en generel pensionsreform, der gør pensionsopsparing overflødig,
- at pensionsmidlerne anvendes til investering i offentlig produktion rettet mod hjemmemarkedet (jfr.

KAPs beskæftigelsespolitik). Dvs. at KAP går imod enhver anvendelse af pensionsmidlerne til investeringer i det private erhvervsliv.

Før disse krav er opfyldt kan KAP ikke acceptere, at der røres ved de gældende pensionsordninger. Derfor vender KAP sig også imod VSs forslag om uden videre at fjerne fradraget på pensionsindbetalingerne.

Skattefradraget på pensionsindbetalingerne er en fordel, som de dele af arbejderklassen, der har pensionsordninger, har tilkæmpet sig, fordi stat og kapital har behov for opsparing. At dette fradrag - som VS siger det - finansieres over skatten, og derfor er en omfordeling til den del af arbejderklassen, der har pensionsordninger, fra de dårligst stillede, er kun i al abstrakthed rigtigt. I det kapitalistiske samfund må forskellige dele af arbejderklassen imidlertid i forskellige sammenhænge hver for sig tilkæmpe sig fordel gennem statsbetalinger.

Disse fordele vil naturligvis principielt set blive betalt af alle skatteydere - og på den måde sker der en omfordeling - men det dælder enhver sejr vundet over staten, såvel på uddannelsesområdet, socialområdet og sundhedsområdet som på skatteom-

rådet. Men det betyder ikke, at en del af arbejderklassen bør holde sig tilbage med at kæmpe for sine krav. Det betyder istedet, at arbejderklassens kamp må udvikles på en bred vifte af områder, hvor sejre og fordele på ét område må udnyttes til kamp på andre.

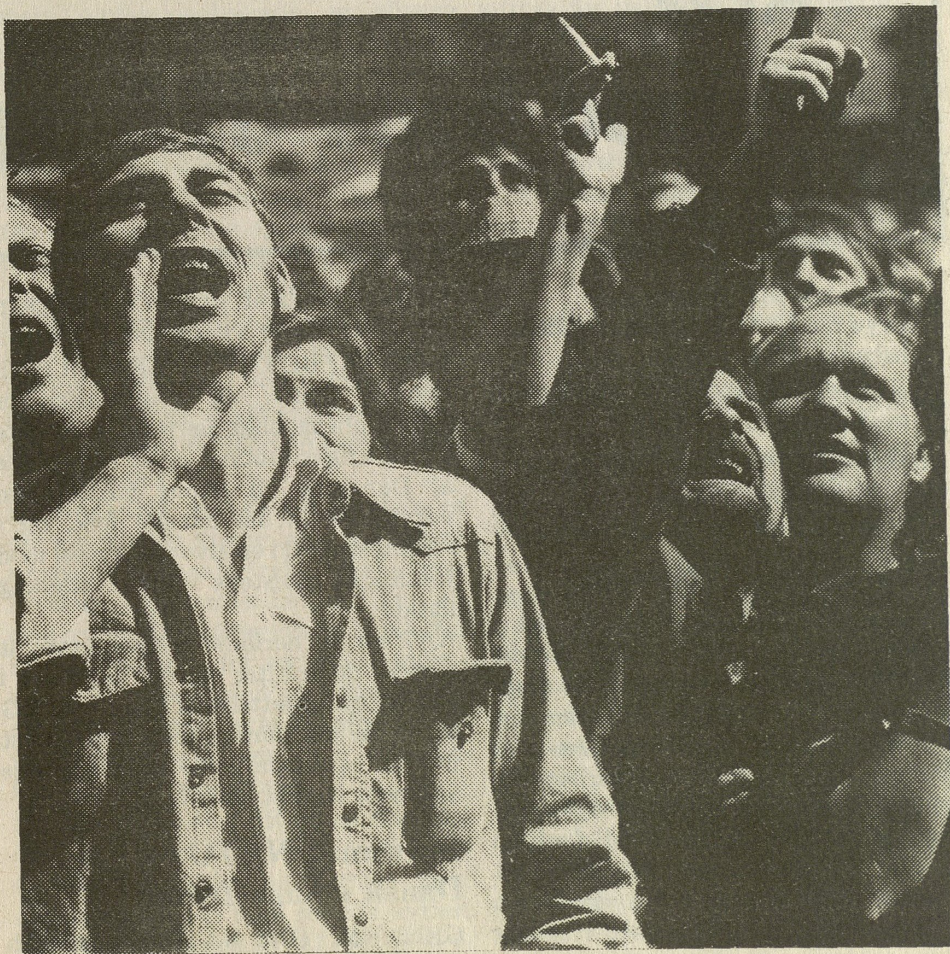
Forestillingen om under kapitalismen at kunne opnå en socialt retfærdig fordeling - f.eks. via skattesystemet - deles ikke af KAP.

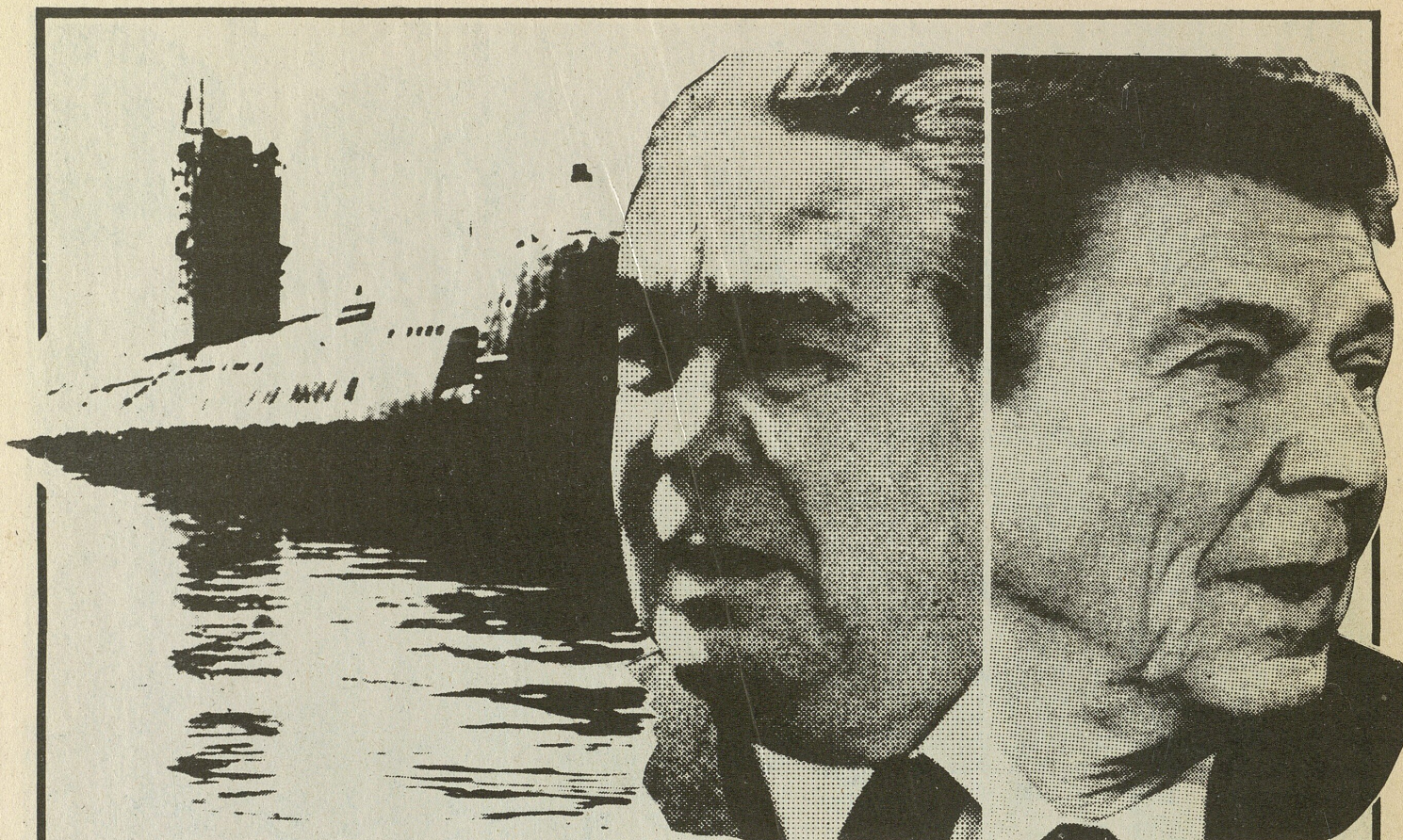
Fjernes skattefradraget fra pensionsopsparingen vil det ikke betyde, at de dårligst stillede dele af arbejderklassen dermed får skatte-lettelser til gengæld. Kampen for skattelettelserne må føres som en kamp mod borger-skabet.

KAPs politik i forhold til pensionskasse-sagen er således vendt mod hele det system, hvor arbejderklassen skal spare penge op for at skaffe det private erhvervsliv investeringskapital og dermed financiere et kapitalistisk system, der ikke er istand til at skaffe beskæftigelse og ordentlige levevilkår for det store flertal af befolkningen.

Og KAPs politik er vendt mod det forhold, at den enkelte skal lægge penge op til sin alderdom. Sikringen af ordentlige vilkår i alderdommen skal ske over det statslige udgiftsbudget på

linie med alle andre sociale ydelser.

FRED

— mod både USA og Sovjet

- ☐ Danmark skal forsvares
- ☐ Bryd med NATO — Dansk alliancefrihed — Folkeforsvar
- ☐ Nordisk samarbejde — Samarbejde med Den tredje Verden
- ☐ Bekæmp begge supermagter — Gensidig nedrustning

Danmark skal forsvares

DET ER ET AFGØRENDE led i KAPs forsvarspolitik, at den danske NATO-lobby skal fratages deres tilsyneladende monopol på at tegne forsvarsviljen i det danske folk. Der er et Danmark at forsvare! Den danske nationale selvbestemmelse må forsvares både i freds- og i krigstid, fordi en dansk selvstændighed vil give det bedste udgangspunkt for såvel den »nære« kamp for levevilkår i ordets

bredeste forstand, som for den langsigtede kamp for et socialistisk Danmark. KRIG OG BESÆTTELSE er en modbydelig tanke, og krigstruslen er rykket ubehageligt nærmere de seneste år. En krigssituation, og en besættelse af Danmark vil kunne medføre en udryddelse af det danske folk, og i »heldigste« fald en alvorlig trussel mod Danmarks eksistens som selvstændig nation.

KAP ser det derfor som sin opgave, at stække de kræfter der har interesse i en krig og besættelse af Danmark, OG at styrke det danske folks evne til at modstå og modarbejde en besættelse af landet fra Øst eller Vest.

Bryd med NATO - Dansk alliancefrihed

GENNEM VORT NATO-medlemskab

er det danske forsvar underlagt USAs verdensinteresser som imperialistisk supermagt. I fredstid bindes Danmark til den amerikanske udenrigspolitik, og Danmark bliver medansvarlig for USAs forbrydelser mod og undertrykkelse af andre lande, specielt landene i den 3. verden.

I en krigssituation vil dansk område blive forsvaret netop så længe, det gavner de overordnede interesser for USA. Danmark er udset til et af de steder, hvor de første træfninger skal finde sted. Det er ikke Danmark som nation, folk og land, der skal forsvares. DANMARK MÅ LØSRIVES fra NATO, og der må tages afstand fra alle skridt, der kun vil knytte Danmark tættere til NATOs strategi: Kommandosamarbejde, depoter, avancerede elitevåben som f.eks. F16-fly

endsige A-våbenstationering. Vi kan ikke støtte bevillinger til det nuværende NATO-forsvar.

Et løsrevet, alliancefrit Danmark må imidlertid ikke på nogen måde drives i armene på den anden supermagt, Sovjet, der i de seneste år har vist, at den ikke står tilbage for USA, hvad angår undertrykkelse, krigsførelse, trusler og krænkelser over for verdens folk. En åben eller snigende indordning under Sovjets dominans vil være katastrofal for det danske folk. Kampen for dansk alliancefrihed må således føres på et grundlag, der baserer sig på en folkelig modstand mod begge supermagter og begge militærblokke.

EN DANSK alliancefrihed kan kun skabes og sikres gennem et sådant folkeligt pres, og gennem etableringen af en vilje til og faktiske muligheder for at sikre landets suverænitet. »Supermagtsgaranteret« neutralitet giver ingen virkelige garantier. Historien — med 9. april 1940 og Helsinki-aftalerne i 1976 i erindring — er fuld af brudte stormagtsløfter. Et nedrustet Danmark vil i virkelighedens supermagtsdominerede verden være det samme som at lægge landet åbent.

Et folkeligt baseret dansk selvforsvar

ALTERNATIVET TIL det mere og

mere professionaliserede og elitære danske NATO-forsvar er et folkeligt forsvar, baseret på mange værnepligtige, lokalgrupper, decentraliseret ledelsesstruktur, alsidige kampmidler og effektive, letbetjente og transporterbare, højtudviklede våben — kombineret med uddannelse og beskyttelse af den øvrige befolkning. Forsvaret af Danmark kan ikke baseres på ideen om et »skal«forsvar, der bryder sammen, når fjenden først trænger igennem. En sikringsstyrke skal vogte suveræniteten og opfange suverænitetskrænkelser, men dybden i forsvaret ligger inde i selve landet.

ET SÅDANT MILITÆR vil ligesom det nuværende kunne benyttes indenrigspolitisk til undertrykkelse af »indre fjender« — garantier herimod kan aldrig opnås. Det afgørende er imidlertid at mulighederne for en sådan indenrigs-brug af militæret vil være forringet samtidig med, at et folkeforsvar vil være det eneste tænkelige effektive forsvar mod ydre fjender.

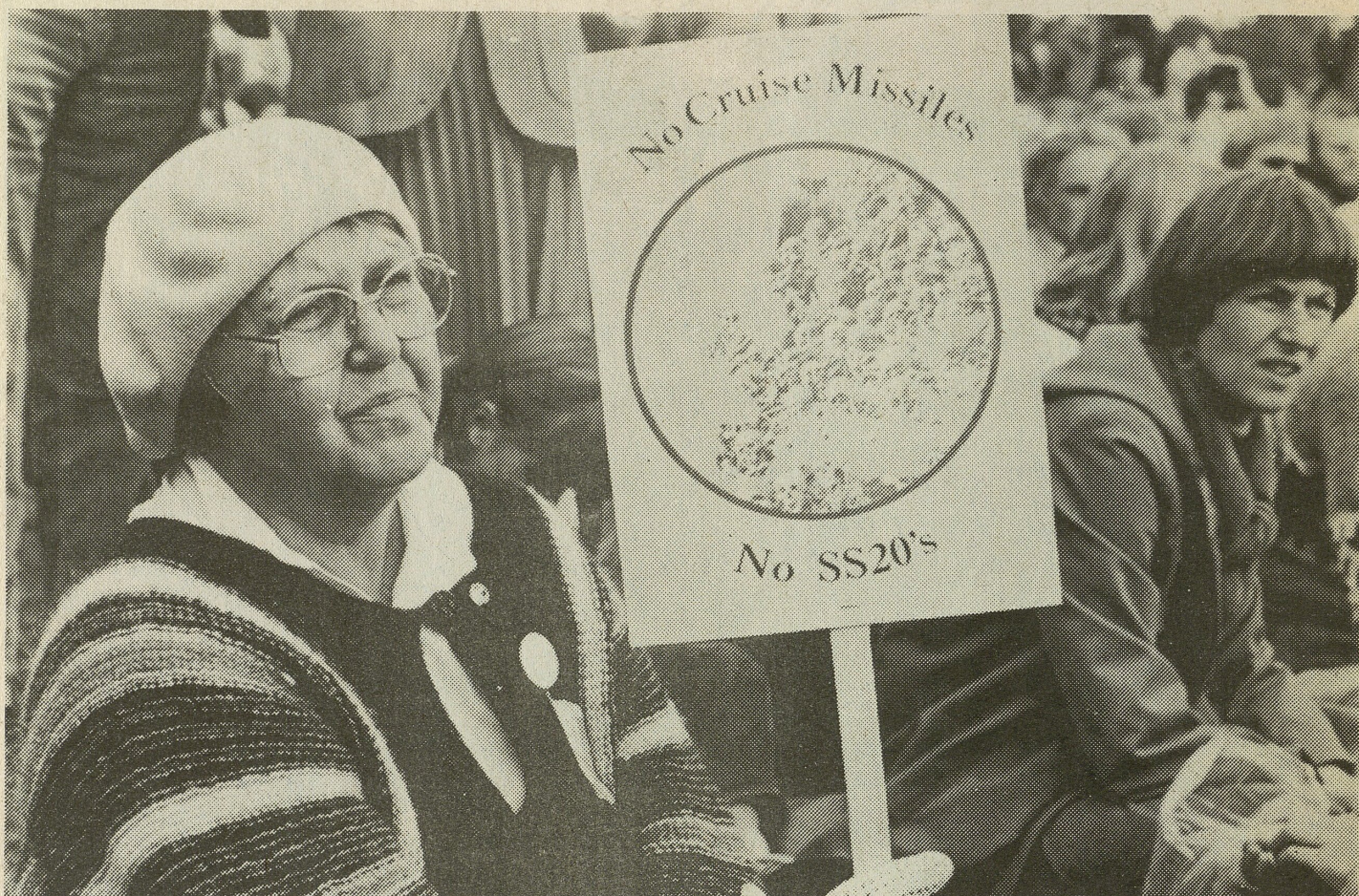
MULIGHEDEN FOR at en eventuel krig tager form af et »atom-ragnarok« er altid til stede, og hermed også muligheden af, at intet forsvar nytter. Men det er ikke den eneste mulighed vi kan eller skal regne med. Krigstruslerne og truslerne om besættelse er ikke

udtryk for vanvid eller 'destruktions-trang' hos statslederne. De er udtryk for ønsket om at kunne underlægge sig produktionsudstyr, arbejdskraft, råstoffer og strategiske områder. KAPs forsvarspolitik tager sit udgangspunkt i, at det kan nytte — at der er en fremtid at forsvare, ligesom alt vort arbejde har det samme udgangspunkt.

Nordisk samarbejde — orientering mod den 3. verden

EN DANSK ALLIANCEFRIHED må orientere sig i retning af Norden. En nordisk union, baseret på ligeberettigelse og gensidig anerkendelse vil kunne udgøre et befolkningsmæssigt, politisk, økonomisk og militært stærkt potentiale i Europa. Et sådant samarbejde vil være væsensforskelligt fra det nuværende danske EF-medlemskab, som bygger på en omfattende afgivelse af suverænitet.

Ligesom den danske alliancefrihed må et nordisk samarbejde stille sig uafhængigt af såvel øst som vest og basere sig, ikke på garantier fra supermagter eller magtblokke, men på befolkningernes ønske om at sikre suveræniteten. Et nordisk samarbejde må søge den bredest mulige form for samarbejde med kræfterne i den 3. ver-

den, der omklamres og udbyttes af de imperialistiske systemer i øst og vest. Den 3. verden er på længere sigt den kraft, der på afgørende måde kan modstå imperialismen. Aktuelt er det en væsentlig opgave at støtte udviklingen af den alliancefri bevægelse på et ægte uafhængigt grundlag.

Bekæmp begge supermagter — gensidig nedrustning

DET ØNSKE OM FRED, og om at standse oprustningen, der i de senere år har bredt sig i den danske befolkning, har, som det fremgår, KAPs fulde støtte. Kampen for freden må rettes mod de, der arbejder for krig som en mulighed for at udvide deres indflydelsesområder, dvs. primært USA og Sovjet. Der er tale om en kamp mod imperialistiske MAGTER, ikke om våben eller våbentyper. Sålænge der eksisterer imperialisme, ligeså længe vil der eksistere en trussel om at imperialismen benytter sig af krigen som mulighed for at udvide eller bevare sin magt. Det er en lidet opmuntrende kendsgerning, men sådan er betingelserne. Opgaven er således at stække imperialismens magter mest muligt i større eller mindre skridt. Vi opnår ingen resultater gennem appeller

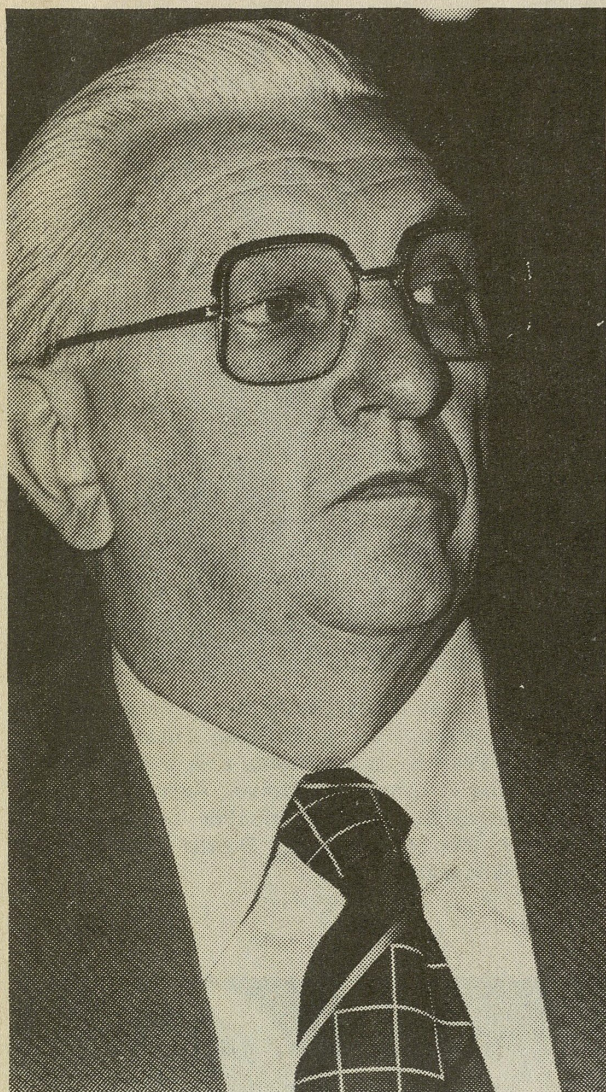
eller ved at tro på supermagternes stadig tilbagevendende tomme snak om nedrustning — en snak, der dækker over den fortsatte oprustning.

SELV OM KAP IKKE — som nævnt — kan støtte de nuværende bevillinger til det danske militær, er vi ikke tilhængere af den filosofi der ligger bag tanken om, at de små og svage lande skal »gå i spidsen« i nedrustningen. Det skal være de store imperialistiske magter — især Sovjet og USA, der truer de mindre lande, der skal TVINGES til nedrustning. Og vort arbejde for at tvinge en supermagtsnedrustning igennem må være rettet både mod øst og vest. Vi kræver således gensidig nedrustning af USA og Sovjet. Savel den opstilling af SS 20-raketter Sovjet foretager, som den amerikanske atomoprustning må bremses. Nedrustningen i Norden må først og fremmest være et skridt, der stækker NATOs og Warszawapagtens muligheder for at FØRE KRIG FRA nordisk område og for at udøve aggression MOD NORDEN. Kravet om en »atomvåbenfri zone« i Norden må således følges op af videregående krav overfor USA og Sovjet.

DET ER KAPs OPFATTELSE, at kampen for freden i Danmark må afsværge sig al tillid til Sovjetunionen

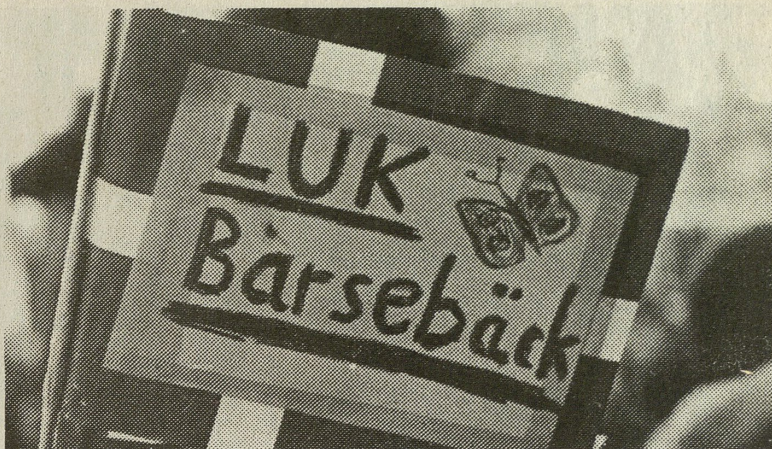
som »mere fredsvillig« eller »defensiv«, således som Sovjets venner, og iøvrigt andre venstrefløjspartier, har for vane at pasta. Uden modstand mod Sovjet vil bevægelsen for fred gå sin egen UNDERGANG i møde. Uden modstand mod Sovjet vil fredsbevægelsen også på kort sigt blive utroværdig i den brede befolkning, og NATO-tilhængerne vil med held kunne udnytte situationen til fordel for deres politik.

KAP ANVISER som det eneste parti på venstrefløjen en politik, der har mulighed for at samle den brede vilje til at opretholde dansk selvstændighed og arbejde for freden. En politik der retter sig mod de udenlandske kræfter, der vil underlægge sig Danmark, og anviser en tredje vej, uden om de to militære magtblokke.

FAGFORENINGER? JA — PAMPERE? NEJ. Fagforeningerne kunne være fort bedste værn mod de overgreb, vi oplever i rigt mål. Men fagforeningerne styres idag af en lille gruppe pampere, som forfølger deres egne mål. Istedet for at forsvare os, kæmper de for deres egne økonomiske interesser. Nej til ØD.

SOLIDARITET. KAP ønsker et selvstændigt Danmark, men ikke et Danmark, som er sig selv nok. Solidariteten med folkene i den tredje verden er grundlaget for en fælles kamp mod undertrykkelse og udbytning. Intet folk kan være frit hvis det undertrykker andre. — Det gælder også Danmarks undertrykkelse af grønlænderne.

ATOM-KRAFT? NEJ TAK! KAP kræver Barsebäck væk. Men der er andre trusler end Barsebäck: 100 km. fra Falster ligger det østtyske Greifswald-værk. A-kraft er en pestilens — i øst som i vest.

Giv dine børn en fremtid — forsvar miljøet.

KVINDERNE er blandt dem som rammes hårdest af krisen. KAP står for arbejde og uddannelse til kvinderne. Vi kræver forsvarlige daginstitutioner til alle børn. Arbejdstiden skal ned for alle.

Krisen truer familierne — lad familierne true krisen.

Kandidaterne

Bageste række fra venstre: Svend Aage Madsen, Hans Henrik Nielsen, Bent H. Andersen, Carsten Lauridsen, Niels Mølvald, Mikael Kraft, Torben Weinreich, Peter Arctander, Bo Jürgensen, Stig Borgerg, Klaus Willmann, Hans Mortensen, Joan Mortensen.

Midterste række fra venstre: Poul Erik Ravnsmed, Søren Madsen, Anna Galster, Jørn Sørensen, Jørn Sørensen, Michael Thystrup, Klaus Bertelsen, Birthe Larsen, Michael Dam, Birger Hansen.

Forreste række fra venstre: Birthe Bjørn, Mugge Pinner, Mette Hansen, Hanne Caspersen, Kurt K. Petersen, Ditte Haslund, Merete Nordentoft, Peter Kvist Jørgensen, Erik Otterstrøm. Ikke til stede på billedet: Annegrete Larsen, Anette Westrup, Benito Scocozza, Henrik H. Hansen, Marie Bille, Leif Jacobsen, Anne Christiansen, Per Christiansen, Dorte Platz, Palle Mortensen, Lene Skovgaard.

BENITO SCOCOZZA.
46 år, lektor i historie på Københavns universitet. Formand for Kommunistisk Arbejderparti siden stiftelsen i 1976.
Opstillet i Østre Storkreds.

PETER ARCTANDER.
32 år, værktøjsmager. Medlem af partiets forretningsudvalg.
Opstillet i Københavns Amt.

HANNE CASPERSEN.
31 år, cand.mag. i historie. Medlem af partiets kvindopolitiske sekretariat. Arbejder iøvrigt fortrinsvis med udenrigspolitiske emner.
Opstillet i Nordjyllands Amt.

SVEND ÅGE MADSEN.
31 år, psykolog. Arbejder fortrinsvis med arbejdsmarkedsforhold og økonomisk politik.
Opstillet i Århus Amt.

Vil du vide mere?

(Klip ud og send ind)

ja, jeg vil gerne

- ☐ Høre mere om KAP's politik.
- ☐ Modtage løbende orientering.
- ☐ Abonnere på Arbejderavisen.

Sendes til: Kommunistisk Arbejderparti, Studiestræde 24, 1455 København K.

Valgkamp koster kroner

Det er dyrt at føre valgkamp — og KAP får ikke tilskud fra hverken KGB, CIA eller Peking.

De penge, som vi skal bruge, må vi samle ind blandt partiets medlemmer og venner.

Støt os med et bidrag på giro 3 25 83 27.